Annūciaui ꝑ apl'os meos et alios predi
catores opera iuſticie dogmata verita=
tis et beneficia diuine miſc̄die. in eccl'ia ca
tholica que magna eſt poteſtate et fir=
mitate ⁊ āplitudine ecce labia mea non
ꝓhibebo non cōprimā terrore minis ⁊ cō
tumelijs pſequētiū a ꝓmulgatione v̄itatis
domine tu es teſtis q̄ p̄dicta ſint vera
Juſticiā nō abſcondi in corde meo
qn̄ potui ꝓdeſſe alijs ſed verbis ⁊ factis illā
manifeſtaui ⁊ palā annūciaui et veritatē
tuā. ſ. ꝓmiſſoꝝ exhibitionē et meipſū q̄ ſum
via veritas et vita a te miſſū ſaluatorez
hominū predicaui.

Miſericordiā tuā q̄ p̄ctā donas et ve
ritatem tuā qua q̄ ꝓmittis ⁊ minaris ad
imples nō celaui nō abſcōdi a cōgre=
gatione denſiſſima populoꝝ.

Vox xp̄i ꝓ ſtatu corpis ſui miſtici

Attende dn̄e mēbra ſaucia attende pctō
res. Et nō elonges ſꝫ ꝓpe facias miſera
tiones tuas mēbris meis nec debes
q̄a hactenus nō elongaſti q̄a miſericor=
dia tua et veritas a primo iuſto vſqꝫ ad
vltimū ſemper ſuſceperūt me oratiōez
meam exaudiendo.

Nec mirū q̄ te hoc pro mēbris meis dep̄cor
Quoniā circūdederūt me mala pene
quorū nō eſt numerus apud homines
vallauerūt me vndiqꝫ. i. membra mea ⁊
cōprehenderūt. i. ſuo pondere ligauerūt
iniquitates ſue vt nō poſſent videre
deum q̄niam abſtracta fuerat ab eis lux
veritatis. Opus eſt auxilij tui. Quo
niā multiplicate ſunt iniquitates eo
rum innumerabiliter et lumē rationiſ
aufugit ab eiſ. Cōplaceat ergo tibi do
mine vt eruas me mēbra corpis mei i do
loribus poſita a malis p̄teritis et ad adiu
uandū ea reſpice contra mala impugnā
tia de futuro.

Orat ꝓ inimicis vt cōuertant̄. Confundā
tur inimici mei vtilit̄ vt reſipiſcant de factiſ
ſuiſ erubeſcentes timeāt vltra peccare
ne pereant qui fideliū meoꝝ vitā que=
runt vt auferant eam.

Conuertantur retrorſū cadētes vt ab
intentione mala eorum deſiſtant et erube
ſcant cognita eoꝝ iniquitate qui gaudēt
de malis meoꝝ

Ferant cōfeſtim confuſionē ſuam
ne diuti⁹ ingrauetur malū. quā cito ab ho=
ſtibus ſubuertant̄ qui dicūt meis euge
euge doloſe laudando aut deridendo

Orat pro fidelibus ſuis Exultent et letē=
tur ſuper te deum patrez de bono quod
daturus es eis qui querunt te per veraz
fidem et dilectionem et magnificuz pre
dicent ſēper te deum ſicut magn⁹ es i te
omnes qui diligunt me xp̄ūm filiū tu
um per quem ſalutem oīm operaris

Peto hec omnia dn̄e deus ex forma ſerui
quia per me non ſufficio aliq̄d facere. quia
Mendic⁹ ſum et ideo neceſſe habeo mē=
dicare auxilium gratie a te pauper quia
niſi tua gratia clarificer ex me non ſuffi
cio. qui ne hanc paupertatem vilem abie=
ctamqꝫ iudicaremus ſubiungit dominuſ
curam mei habet.

Et quia indigeo auxilio tu dn̄e eſto Adiu=
tor meus et ꝓtector meus et ꝓpter pe
riculum oro ne tardaueris nobis auxili
ari in predictis

Pſalmus. XL. in quo de paſſiōe
chriſti et eius reſurrectione.

Vox ꝓphete.

Beatus qui ſuper
... xp̄ūm egenum et pauperez
ita intus legit q̄ ſub paupertate
quā geſſit in forma nr̄ē humanitatis intus
legat per verā fidez diuitias ſue diuinitatis
vt ſicut credit euz eſſe hominē ita etiā credat
deum eſſe et talem credentez liberabit
dominus in die iudicij a damnatione et
na ad quā iudicati ſunt non credentes.

Dominus conſeruet eū inter mala
huius ſeculi ne ab hoc intellectu cadat ſꝫ in
hoc manentē viuificet eū eterna ⁊ immor
tali vita et beatum faciat euz in terra
viuentium vbi eſt vera et perfecta beatitu=
do et non tradat eum ad voluntatez
inimicorum eius dyaboli et miniſtroꝝ
eius.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cum autē ꝓ̄gerit illum iacere Super lectū afflictū aliq̄ dolore corpis aut mētiſ ita dominꝰ opē ferat illi ī infirmitate eiꝰ vt amplius nō indigeat lecto parato ad iacendū ſed tranſuerſetur lectuſ tanq̄ȝ nō neceſſarius āplius.

Propheta orās p ſe.

Ego ſciens me peccaſſe ſentiens egritudīeȝ meam Clamaui ad te medicū meuȝ miſerere mei ſana animā meā q̄ niaȝ nullo modo excuſo peccatū ſed accuſo dicens. quia peccaui tibi mea ꝓpria ⁊ praua voluntate.

Vox xp̄i Inimici mei iudei ſcribe ⁊ phariſei videntes populū me ſequi ꝓpter miracula que operabar vt retraherēt ꝓplm̄ a ſe ꝯ gla mea dixerunt multa mala falſa et obꝓbria mihi dicebant inſuper optantes mortē meā quando morietur iſte vt non ſit memoria nominis eius

Et ſi ingrediebatur aliquis de inimicis meis ad ꝯſortiū meū vt faciebat Judas nō ingrediebatur cauſa amicicie aut reuerentie ſed ad prodendū potius doloſus intrabat aut cauſa explorandi q̄d agerem aut dicerē. et vana et ficta loquebatur figēſ et ſimulās mihi velle ꝯſulere et coꝛ eiꝰ cōgregauit iniquitatem ſibi .i. ad damnū ſuū et detrimentū anime et corporis.

Qui egreſſus ad vulgares ꝓ̄ſos loquebatur idipſum .ſ. falſa et ficta ad infamiaȝ meā vt auerteret deuotionē ꝓpli a me.

Non modo amici ficti ingredientes ad me ſed ōēs inimici mei latenter detrahebant mihi ſcribe et phariſei et conſimiles aduerſum me cogitabant inferre mihi mortem contemptibilē et oppꝛobrioſam

Verbū iniquū contra omnē iuſticiā ordinauerūt inimici mei aduerſum me in ſuo ꝯſilio dicētes crucifigatur. et ſi hunc dimittis non es amicꝰ ceſaris. ſȝ iſtis inſultās ꝓpha dicit nunquid qui ab iniq̄s iniuſte ſomno mortiſ opprimitur. nō addet vt reſurgat certe ſic. q̄a qui habuit ꝑtātēȝ ponendi animā ſuā hȝ et reſumēdi eā.

Quid mirū ſi inimici mei loq̄bant. et moliebant aduerſū me. q̄n hō̄ pacis mee familiaris meꝰ cōmenſalis Judas in quo oſtendi me cōfidere tractādo eum ſicut alios diſcipulos et ſibi ſpecialr̄ cōmittēdo cuſtodiā pecunie fecit magnā ſupplantationem contra me vt per oſculū traderet iudeis.

O deus pater illi ita crudeliter in me ſ̄euiunt Tu aūt miſerere mei et reſuſcita me glorioſa reſurrectōne tertia die et retribuā eis viciſſitudinē boꝝ q̄ in me gerunt

In hoc cognoui per experiēciā q̄ð ī me ſēper placui tibi. quoniā nō gaudebit finaliter populus iudaicus ſuper me q̄ꝛ licet gauiſi ſunt ad horā de morte mea. triſtati ſunt multo plꝰ de reſurrectōne mea ī qua maxīe declarata fuit gl'a mea.

Me aūt ꝓpter meritū innocentie mee q̄ꝛ ſēp ſine peccato fui ſuſcepiſti me animā meā ab inferis. corpus meū de ſepulcro. cū gl'a īpaſſibilitatis et īmortalitatis et et cōfirmaſti me in pn̄tia tua ſtabiliteꝛ in eternū me ad dexterā tuā collocādo

Hinc Benedictꝰ dominꝰ deꝰ iſrl'a ſeculo et in ſeculū nos autem amē amē reſpondeamus.

Pſalmus. XLI. in quo monetur fidelis ne ſeculi triſticie retrahant eū a deſiderio eterne vite

Vox fidelis deū deſiderantis

QVemadmoduȝ ceruꝰ veratꝰ a venatoribꝰ ⁊ calefactꝰ deſid̄rat fōtes aquaꝝ vt ſiti ⁊ eſtū extinguat ita anima mea demonū tēptationibꝰ ⁊ mal' ſeculi afflicta deſid̄rat venire ad te deꝰ

Sūme deſid̄rauit aīa mea ad deū fōtē viuū vn̄ oīa bona fluūt. cupio plane diſſolui q̄ꝛ ſitio ī hac peregrinatōe ſitio ī curſu hꝰ vite ſanabor in aduentu eiꝰ. ſed quādo veniam et apparebo ante faciem dī id eſt quando erit dies illa qua exutus vinculis corporis preſens conſpectui mei redēptoris videam eum facie ad faciem.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf